

יום רביעי י"ב שבט תשע"ג, 23 ינואר 2013

לכבוד

מיריק שניר

שלום רב

אני מבקש להודות לך על שעה קסומה של דפדוף בספרך המאיר על פרשת הבריאה בספר בראשית. כבר במגע הראשון עם הספר השוכן בתוך עריסה מרופדת ומהודרת חשתי את האיכות של היצירה. הספר מושקע במחשבה הקודמת למעשה, בלימוד הקודם להוראה וביראה הקודמת לאהבה.

אני מבקש לכרוך בדברי הבאים שתי סוגיות חינוכיות שעל פניו אינן קשורות זו לזו אך אני מוצא אותן מהודקות אחת לשנייה ואת ספרך כעונה על שני האתגרים גם יחד:

הסוגיה האחת היא היחס לאוריינות. כשאנו, הורים ומורים, משוחחים על "מצב החינוך" בישראל בכלל ועל היחס לספר בפרט יש תחושה של תסכול בשל הריחוק והניכור שחשים רבים מילדינו מסגולתו של הספר. חווית הקריאה הצמודה, העונג שבמפגש עם המילה החדשה, הגילויי שבלמידה והעושר הצפון בה הוחלף בגודש של ערוצים שהכל מזפזפים בהם אך הם לא שוקעים לנפש אלא מחליקים על הקליפה החיצונית של הנפש.

הסוגיה השנייה היא היחס לערכים בכלל ולמשמעת וכבוד בפרט. כל מי שעוסק בחינוך יודע עד כמה "העולם שייך לילדים". ההורים והמורים מתהלכים על בהונות אצבעות בקרבם אל עולמו של הילד. הוא, מצדו, עשוי להתנהג בגסות כמעט חסרת מעצורים. רבים מאתנו תוהים על אובדן הסמכות ומחפשים דרכים חינוכיות לשיקום הסמכות הזו.

והנה באת את עם היצירה המופלאה שבידך וענית בבת אחת על שני האתגרים גם יחד. כדי להשתמש בספרך אי אפשר סתם כך לקחת את הספר ביד ולדפדף בו. פתיחת הקופסה שבה מונח הספר מלווה בתחושה של רוממות ויראה. כל אחד מרגיש שצריך לבצע איזו הכנה מוקדמת כדי להשתמש בספר הזה ומבחינה זו את "מרוויחה" את החינוך והיחס למשהו שהוא אינו רגיל אלא יוצא דופן. בשפת הדתות קוראים לחוויה הזו "קדושה". אדם החווה חוויה כזו נצרב בידיעה שיש בעולם דברים שאינם זולים ואינם מתכלים אלא הנצח אופף אותם והם גדולים ממני ומסביבתי. כשאדם (וילד בכלל אדם) ניגש לספר במצב נפש מרומם כזה הוא פתוח יותר להקשבה ולראיית האותיות וממילא הלימוד ייספג בתוכו בקלות רבה יותר.

בעיני רוחי אני רואה גנת או הורה היושבים עם קבוצה קטנה של ילדים אחת לשבוע בשעה מוגדרת ולאחר הכנה פיזית נאותה (רחיצת פנים וידיים, ניקיון הבגדים) הם חווים שעת מפגש עם הספר שיצרת, ביראה ובאהבה. בכל שבוע הם יפגשו יום אחד של בריאה הכולל בתוכו עושר של מילים וקשרי שפה שיעשירו את עולמם ואת שפתם. במהלך חודשיים יחווה הילד את סיפור הבריאה כולה ודרכו ייכנס בעצמו לעולם היצירה של הקריאה.

בתפילת השחר אנו מתפללים בכל בוקר לאבינו, האב הרחמן, שייתן בלבנו בינה לשמוע ללמוד וללמד את כל דברי תורתו באהבה. אשריך שזכית לייצר את הכלי היפה הזה שיפתח את לבבות ילדי ישראל ליראה ולאהבה את ספר הספרים השייך לכולנו.

בברכה ובכבוד רב

בנימין לאו

רב קהילת הרמב"ן בירושלים